

asemakaava-arkkitehdin yksissä neuvoin sosialilautakunnan tontinvuokra- jaoston kanssa laatimaa ehdotusta uuden asutusalueen kuntoonpanemisesta Käpylän Taivaskallion itärinteelle, jolta alueelta luovutettaisiin tontteja isompia huoneistoja sisältäville omakotirakennuksille. Alueen kuntoonpanokustannukset oli arvioitu n. 2,500,000 markaksi ja vuotuiset kunnossapitokustannukset n. 110,000 markaksi.

Rahatoimikamarin annettua halutun selvityksen kaupunginvaltuusto budjetin järjestelyn yhteydessä päätti ¹⁾, että Yleisten töiden pääluokan kohdalle merkitystä arvaamattomien tarpeiden määrärahasta saataisiin valtuuston määräyksen mukaan osoittaa 500,000 markan määrä ehdotetun omakotialueen eräiden osain kuntoonpanemiseksi.

Käpylän kortteli n:o 823 koskeva päätös. Sittenkuin sosialilautakunta kaupunginvaltuustolle osoittamassaan kirjelmässä oli selostanut suunnitelman, jonka mukaan henkilöt, jotka aikoivat rakentaa itselleen omat kodit Käpylän kortteliin n:o 823, liittyisivät osakkaiksi Asunto-osakeyhtiö Osmo nimiseen n. s. rakennusyhdistykseen, päätti ²⁾ valtuusto rahatoimikamarin esityksestä valtuuttaa kamarin vahvistamaan mainitun korttelin tontti- sekä sisäiset rakennusrajat sekä tonttien vuokramäärät muilla omakotialueilla noudatettujen perusteiden mukaisesti.

2. Kiinteän omaisuuden hankintaa ja kaupungille kuuluwan tuollaisen omaisuuden luovutusta koskevat kysymykset.

Erään VI kaupunginosan korttelissa n:o 178 sijaitsevan alueen lunastaminen. Kaupungin vuonna 1923 ostaessa Munkkisaaren heräsi kysymys vuonna 1915 Osakeyhtiö Hietalahden laivatelakka ja konepaja nimiselle yhtiölle 100 vuodeksi vuokratun ³⁾, VI kaupunginosan korttelissa n:o 178 sijaitsevan alueen lunastamisesta takaisin kaupungille. Rahatoimikamarin kehoituksesta oli kaupungininsinööri sittemmin arvioinut alueen ja merkinnyt tällöin laatimaansa arviokirjaan alueelle teetetyt rakennukset y. m. yhteensä 3,746,000 markan arvoiseksi, mihin tuli lisäksi rakennuksiin kuuluvan kaluston 521,000 markaksi arvioitu arvo. Erään Hernesaarenkadun tontin n:o 17 70 m²:n laajuisen osan, joka katsottiin välttämättömäksi satamaradan järjestelylle ja jonka sen vuoksi tuli sisältyä kauppaan, kaupungininsinööri arvioi 14,000 markaksi. Sittemmin yhtiö oli tarjonnut kaupungille lunastettavaksi mainitun alueen vuokraoikeuden sille teetettyine laitoksineen ja kalustoineen 4,300,000 markan hinnasta, mikä hinta neuvotteluilla rahatoimikamarin kanssa huojustettiin 2,600,000 markkaan.

Kaupunginvaltuustolle jättämässään kirjelmässä rahatoimikamari sen jälkeen ehdotti, että kaupunki yhteensä 2,600,000 markasta lunastaisi Osakeyhtiö Hietalahden laivatelakan ja konepajan vuokraoikeuden kaupungin yhtiölle vuokraamaan VI kaupunginosan korttelissa n:o 178 sijaitsevaan alueeseen sillä olevine rakennuksineen ja laitoksineen sekä ostaisi 70 m² yhtiön omistamasta Hernesaarenkadun tontista n:o 17. Asian ensimmäisessä käsit-

¹⁾ Valt. pöytäk. 29 p. jouluk. 1 §. — ²⁾ S:n 11 p. kesäk. 49 §; vrt. tätä kert. siv. 102. — ³⁾ Ks. 1915 vuod. kert. siv. 15.

telyssä kaupunginvaltuusto lähetti ¹⁾ sen talousarviovaliokuntaan, joka antamassaan lausunnossa ²⁾ kannatti sekä rahatoimikamarin että valmisteluvaliokunnan lausumaa mielipidettä, että kaupungille oli erittäin välttämätöntä voida käyttää puheenaolevia alueita kaupan, merenkulun ja teollisuuden tarpeisiin. Talousarviovaliokunnan ehdotuksesta, jonka mukaan lunastushinta oli suoritettava verotusvaroista, kaupunginvaltuusto päätti ³⁾ uutena ylimääräisenä eränä merkitä vuoden 1925 menosääntöön 2,600,000 markan suuruisen määrärahan yllämainittujen alueiden vuokraoikeuden lunastamiseen sekä antaa rahatoimikamarin tehtäväksi laatia ehdotuksen veistämöalueen käyttämisestä.

Mariankadun tontin n:o 14 osto. Vuonna 1892 kaupunginvaltuusto antoi ⁴⁾ rahatoimikamarille toimeksi tarjota M. Ch. Olanderin lahjoitusrahastolle kuuluvan Mariankadun tontin n:o 14 (osoite n:o 22) myytäväksi. Tehtävää ei kuitenkaan täytetty, m. m. syystä että tontin omistusoikeus kauan pysyi epäselvänä. Sittemmin rahatoimikamari, koska ei enää ollut olemassa mitään esteitä tontin myynnille, päätti, että se rakennuksineen myytäisiin neiti Olanderin testamentin määräysten mukaisesti huutokaupalla vähintään 599,770 markan hinnasta. Kaupunginvaltuusto vahvisti ⁵⁾ päätöksen.

Koska sittemmin toimitetussa huutokaupassa ei tehty yhtään tarjousta kiinteistöstä, anoi kamari viitaten siihen, että puheenaoleva tontti oli erittäin sopiva suomenkielisen apukoulun paikaksi, että kaupunginvaltuusto päättäisi 599,770 markan kauppahinnasta lunastaa mainitun tontin sille rakennettuine rakennuksineen; kauppahinnan maksamiseksi myöntää 119,954 markkaa etuantina suoritettavaksi kaupunginkassasta ja sittemmin merkittäväksi kaupungin vuoden 1925 menosääntöön; sekä antaa rahatoimikamarin tehtäväksi mainitun menosäännön käsittelyn yhteydessä ehdottaa, miten kauppahinnan jäljellä oleva osa oli maksettava.

Kaupunginvaltuusto hyväksyi ⁶⁾ kamarin esityksen kaikilta osiltaan.

Kaisaniemenkadun järjestelyn edellyttämä tonttialueen osto. Vuorikadun tontin n:o 10 (osoite n:o 14) omistajain tiedusteltua rahatoimikamarilta, haluaisiko kaupunki saada Kaisaniemenkadun, joka Vuorikadun risteyksessä muodosti liikenteelle haitallisen mutkan, oikaistuksi, oli kaupunginasema-kaava-arkkitehti kaupunginjohtajan kehoituksesta laatintu ehdotuksen Kaisaniemenkadun uudestaan järjestämiseksi. Suunnitelman toteuttaminen edellytti, että kaupunki lunasti 83 m²:n laajuisen alueen edellämainitusta tontista ynnä 10 m²:n suuruisen kaistaleen viereisestä Kaisaniemenkadun tontista n:o 4 (osoite n:o 2), jonka omisti Aktiebolaget Mikaelsgatan n:o 19 niminen yhtiö. Esitys lähetettiin kaupungin yleisten töiden hallituksen puoltolauseen ohella rahatoimikamariin, joka sen johdosta ryhtyi jatkamaan neuvotteluja sekä Vuorikadun tontin n:o 10 omistajain että Aktiebolaget Mikaelsgatan n:o 19 yhtiön kanssa. Neuvotteluissa päästiinkin yksimielisyyteen luovutusehdoista, siten että ensinmainitun tontin omistajat ilmoittivat suostuvansa luovuttamaan kaupungille 83 m² Vuorikadun tontista n:o 10 yhteensä 120,300 markan hinnasta ja seuraavin ehdoin:

että katurakennus sai eri korvauksetta olla paikallaan tammikuun 1 päivään 1925;

että kaupunki sitoutui kohta kun tontinomistaja sitä halusi panemaan kuntoon tontin edustalla olevan kadun;

¹⁾ Valt. pöytäk. 17 p. jouluk. 15 §. — ²⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 21 siv. 21. — ³⁾ Valt. pöytäk. 29 p. jouluk. 1 §. — ⁴⁾ Ks. julkaisua Berättelse angående Helsingfors stads kommunalförvaltning 1892, siv. 37. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 2 p. huhtik. 7 §. — ⁶⁾ Sn 28 p. toukok. 14 §.

että kaupunki hankki vahvistuksen edellä mainittua maanhankintaa varten tarpeelliselle kaupunginasemakaavan muutokselle ja kustansi sen; sekä että kaupunki sitoutui suunnittelemaan tämän kaupunginasemakaavan muutoksen niin, että kadun leveys kaikkialla tontin koko julkisivun edustalla oli vähintään 22 m., kun taas Aktiebolaget Mikaelsgatan n:o 19 yhtiö suostui luovuttamaan kaupungille 10 m² Kaisaniemenkadun tontista n:o 4 36,800 markan kauppahinnasta.

Sittenkuin rahatoimikamari oli tehnyt asiasta esityksen kaupunginvaltuustolle, päätti ¹⁾ valtuusto pääasiallisesti yhtyen kamarin ehdotukseen valtuuttaa rahatoimikamarin, jos mainittuihin tontteihin myönnettyjen kiinnitysten haltijat suostuivat tarpeelliseen kaupunginasemakaavan muutokseen ja alueet vapautettiin kaikesta kiinnityksestä, päättämään puheenaolevat kaupat edellä mainituin ehdoin huomioon ottaen, että Vuorikadun tontin n:o 10 omistajat velvoitettiin omalla kustannuksellaan poistamaan sikäläinen katurakennus ja että kauppasopimusten oikeusvaikutus tehtiin riippuvaksi siitä, että valtioneuvosto vahvisti mainitun kaupunginasemakaavan muutoksen. Samalla kaupunginvaltuusto kehoitti rahatoimikamaria lähettämään valtuustolle ehdotuksen puheenaolevaksi kaupunginasemakaavan muutokseksi.

Sauna- ja Vuorimiehenkatujen kulmauksessa olevan ajotien järjestely. Liikenteenjärjestelykomitean ²⁾ ehdotuksesta kaupunginvaltuusto päätti ³⁾ ottaa vuoden 1925 menosääntöön 43,200 markan suuruisen määrärahan Sauna- ja Vuorimiehenkatujen kulmauksen ajotien laajentamiseen sekä erään komitean esitykseen liitettyyn piirustukseen merkityn valtion omistaman Vuorimiehenkadun tontin n:o 1 osan lunastamiseen. Samalla valtuusto, rahatoimikamarin ilmoitettua ryhtyneensä toimenpiteisiin valtioneuvoston myöntymyksen hankkimiseksi puheenaolevan tonttialan lunastamiseen kaupungille, päätti ³⁾ hyväksyä kamarin menettelyn.

Kysymys kaikkien XIII kaupunginosan korttelin n:o 449 tonttien ostosta. Kaupunginvaltuuston tekemän päätöksen ⁴⁾ mukaisesti rahatoimikamari vuonna 1919 erinäisin ehdoin möi kaikki XIII kaupunginosan korttelissa n:o 449 sijaitsevat tontit Aktiebolaget Laurentius nimiselle yhtiölle. Vallitsevat taloudelliset olot tekivät kuitenkin yhtiölle mahdottomaksi ryhtyä toteuttamaan suunniteltua rakennusyritystä, minkä johdosta yhtiö tarjosi tontit kaupungille takaisin lunastettaviksi. Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto kuitenkin päätti ⁵⁾ hylätä tarjouksen.

Eräiden Hertonäsin tilasta erotettujen palstain osto. Sittenkuin kaupunginvaltuusto vuonna 1923 oli evännyt ⁶⁾ rahatoimikamarin tekemän esityksen eräiden Hertonäsin tilasta aikaisemmin erotettujen palstain ostamisesta, koska valtuusto oli katsonut tarjouskirjelmässä ilmoitetun hinnan liian korkeaksi, oli kamari, joka piti mainittujen alueiden hankkimista kaupungille erittäin tärkeänä, jatkanut neuvotteluja asianomaisten alueiden omistajain kanssa pyrkien tulokseen, joka tyydyttäisi molempien puolien kohtuulliset vaatimukset. Kaupungininsinööriin ja kaupungingeodeetin kamarin toimesta suorittamien alueiden arviointien mukaan niiden kokonaisarvo oli 5,073,200 markkaa, jos niiden sopivaisuutta asuntotarkoituksiin pidettiin silmällä, jolloin vesialueiden arvoksi oli laskettu vain 1 markka m²:ttä. Kun palstat n:ot 6, 29 a

¹⁾ Valt. pöytäk. 13 p. helmik. 8 §. — ²⁾ Ks. 1923 vuod. kert. siv. 165. — ³⁾ Valt. pöytäk. 12 p. marrask. 18 §. — ⁴⁾ Ks. 1919 vuod. kert. siv. 14. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 2 p. huhtik. 6 §. — ⁶⁾ Ks. 1923 vuod. kert. siv. 11.

ja 29 b sittemmin arvioitiin uudelleen silmällä pitäen niiden arvoa teollisuustontteina, saatiin kaikkien palstain yhteiseksi arvoksi 5,530,500 markkaa, mikä summa kamarin mielestä oli tasoitettava 6,000,000 markaksi.

Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuustolle syntyi siitä vilkas keskustelu, jossa eräät vtt olivat sitä mieltä, ettei puheenaolevien alueiden hankinnalla ollut kiirettä sekä että rahatoimikamarin ehdottama hinta, 6,000,000 markkaa, oli liian korkea, jota vastoin kaupungin olisi tehtävä 5,000,000 markan ostarjous. Tähän kaupunginjohtaja huomautti, että kaupunki tosin ehdottomasti tarvitsi vain kaksi rantapalstaa, mutta että oli osoittautunut mahdolltomaksi saada näiden palstain omistajia myymään niitä erikseen, vaan että he olivat asettuneet pitämään yhtä muiden tontinomistajain kanssa. Jos ehdotus Hertonäsain palstain ostosta saisi raueta, voitaisiin kaupunki oikeudenkäynnillä velvoittaa suorittamaan ne täyte- ja satamatyöt, jotka mainittiin Hertonäs gods aktiebolag yhtiön ja puheenaolevain palstain omistajain välisissä kauppakirjoissa. Varovaisuuden pitäisi senvuoksi kehoittaa kaupunkia nyt vapautumaan näistä ehdollisista velvoituksista voidakseen ryhtyä teettämään satamalaitteita muuante. Äänestyksen jälkeen kaupunginvaltuusto päätti ¹⁾

valtuuttaa rahatoimikamarin, siinä tapauksessa että Hertonäsain tilasta aikaisemmin myydyt maa-alueet, yhteensä 431,200 m², olisivat saatavissa 5,000,000 markasta, ostamaan ne kaupungille mainitusta kauppahinnasta, joka olisi suoritettava viimeistään kymmenentenä päivänä vuoden 1923 kunnallisverojen kannannan alkamisesta, ei kuitenkaan myöhemmin kuin syyskuun 15 p:nä 1924; sekä samalla kuittaamaan omistajain puheenaolevista alueista vielä suorittamattoman kauppahinnan osuuden, 1,876,000 markkaa;

että kauppasumma siinä tapauksessa, että kauppasopimus saataisiin aikaan, maksettaisiin etukäteen kaupunginkassasta ja sittemmin merkittäisiin kaupungin vuoden 1925 menosääntöön;

antaa rahatoimikamarin tehtäväksi ryhtyä kaikkiin tämän kaupan aiheuttamiin toimenpiteisiin.

Tontin luovuttaminen kirkkorakennusta varten. Rikssvenska kyrkoföreningen i Helsingfors nimisen yhdistyksen johtokunnan anottua, että kaupunginvaltuusto maksuttomasti luovuttaisi Svenska Olaus Petri församlingen i Helsingfors nimiselle seurakunnalle sopivan tontin, esimerkiksi korttelissa n:o 426 Tempeliaukion varrella sijaitsevan Lutherkadun tontin n:o 3 ruotsalaisen kirkon rakentamista varten, päätti ²⁾ kaupunginvaltuusto pääasiassa yhtyen kaupungin yleisten töiden hallituksen asiasta antamaan lausuntoon

1) myydä Svenska Olaus Petri församlingen i Helsingfors nimiselle seurakunnalle evankelis-luterilaisen kirkkorakennuksen teettämistä varten XIII kaupunginosan korttelissa n:o 442 sijaitsevat Apollonkadun tontit n:ot 14 ja 16 yhteensä 385,000 markan kauppahinnasta seuraavin ehdoin:

a) että niin kauan kuin tontteja käytettiin edellämainittuun tarkoitukseen, kauppahinta tontteihin ja niille teetettyihin rakennuksiin myönnettyä ensimmäistä kiinnitystä vastaan sai olla korottomana suorittamatta; mutta

b) että ellei rakennustöitä oltu 5 vuoden kuluessa kauppakirjan laatimisesta lukien aloitettu tai jos tontteja ja niille teetettyjä rakennuksia käytettiin muuhun tarkoitukseen, kauppahinta oli heti kaupunginkassaan maksettava;

2) samalla, edellyttäen että tarpeellinen kaupunginasemakaavan muutos

¹⁾ Valt. pöytäk. 7 p. toukok. 13 §. — ²⁾ S:n 13 p. helmik. 4 §.

saatiin aikaan, myydä yllämainitulle seurakunnalle 66,880 markan kauppahinnasta 320 m²:n laajuisen alueen samassa korttelissa sijaitsevasta Minervan-kadun tontista n:o 4 yhdistettäväksi 1 kohdassa mainittuihin tontteihin, seuraavin ehdoin:

a) että kauppahinta suoritettiin käteisellä kauppakirjaa allekirjoitettaessa; ja

b) että, ellei rakennustöitä oltu 5 vuoden kuluttua kauppakirjan laatimisesta aloitettu, seurakunnan tuli suorittaa 13,376 markan suuruinen lisämaksu, joka vastasi 20 % kauppahinnasta; sekä

3) määrätä rahatoimikamarin tehtäväksi antaa kaupunginvaltuustolle ehdotuksen mainituksi kaupunginasemakaavan muutokseksi sekä ryhtyä muihin yllämainitusta päätöksestä aiheutuviin toimenpiteisiin.

Tonttipaikan luovuttaminen Kansan näyttämölle teatteritaloa varten. Vuonna 1919 rahatoimikamari teki esityksen ¹⁾ erään XI kaupunginosan korttelin n:o 301 b osan luovuttamisesta Kansan näyttämön kannatusosakeyhtiölle teatteritalon rakentamista varten. Kaupunginvaltuuston valmisteluvaliokunta palautti asian rahatoimikamariin, jonka tuli Kansan näyttämön johtokunnalta hankkia kirjallinen lausunto tonttipaikan sopivaisuudesta. Sittemmin antamassaan lausunnossa mainittu johtokunta ilmoitti, että laitokselle olisi suoranainen elinehto saada käytettäväkseen eräitä Kaisaniemenkadun varrella sijaitsevia tontteja, koska teatteritaloon olisi yhdistettävä liikehuoneistoja, joiden vuokratuloja voitaisiin käyttää rakennuksen korko- ja kuoletusmenojen peittämiseen.

Tähän ei kuitenkaan korttelissa n:o 301 b ollut mahdollisuutta. Johtokunta toivoi sentähden, että kamari puoltaisi Kaisaniemenkadun varrella sijaitsevien tonttien n:o:jen 7, 9 ja 11 luovuttamista Kansan näyttämön suunniteltua teatteritaloa varten. Jos kamari ei kuitenkaan voisi myöntyä tähän johtokunnan toivomukseen ja jos Kaisaniemenkadun kyseessä ollut järjestely vaatisi niin suuren osan mainituista tonteista, että ne kävisivät Kansan näyttämön tarkoitukseen soveltumattomiksi, olisi Kansan näyttämön kannatusosakeyhtiö valmis kiitollisuudella vastaanottamaan korttelissa n:o 301 b sijaitsevan tontin sellaiseksi muodostettuna, että siihen sopi teatterirakennus noin 900 hengelle, jos yhtiö oikeutettaisiin vaihtamaan tämä tontti johonkin toiseen sopivampaan, jos johtokunta voisi sellaisen hankkia yksityisellä kaupalla.

Uudestaan käsitellessään ²⁾ kysymystä rahatoimikamari kaikissa olenaisissa kohdissa pysyi jo vuonna 1919 lausumassaan käsityksessä, että kaupunki luovuttaessaan käsistään edellämainitut tärkeät Kaisaniemenkadun tontit n:ot 7, 9 ja 11 tekisi itsensä syypääksi huonoon tonttipolitiikkaan, osittain siksi, että nämä tontit kenties vastedes voitaisiin tarvita kaupungin omiin tarkoituksiin, osin siksi, että niiden myyntihinta jonkin ajan kuluttua todennäköisesti tulisi kohoamaan. Sen lisäksi kamari huomautti, että päättöstä kyseenalaisten tonttien käytöstä ei missään tapauksessa tulisi tehdä, ennenkuin kysymys valtion omistaman lähellä sijaitsevan korttelin n:o 42 käytöstä lopullisesti ratkaistaisiin.

Kansan näyttämön kannatusosakeyhtiön johtokunnan anomusta, että kaupunki oikeuttaisi yhtiön mahdollisesti vaihtamaan tarjotun tontin johonkin toiseen sopivampaan, ei kamari missään tapauksessa katsonut voivansa puoltaa. Kaupungilla oli kyllä täysi syy tukea yritystä antamalla sille edullisin

¹⁾ Valt. pain. asiakirj. vuodelta 1919, n:o 7. — ²⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 5.

ehdoin tontti, mutta tällaisen luovutuksen ei kamarin mielestä tullut tapahtua siinä muodossa, että tontista tulisi tavallaan kauppatavara ja että se voitaisiin rakentaa aivan eri tavalla kuin kaupunginvaltuusto luovutusta tehdessään oli tarkoittanut.

Rahatoimikamarin esittämien seikkojen nojalla ¹⁾ kaupunginvaltuusto päätti ²⁾,

että itäinen osa korttelista n:o 301 b, muodostettuna pääpiirteissään kuten rahatoimikamarin esitykseen liitetystä karttaluonnoksesta selvisi, oli varattava Kansan näyttämön aikoman teatterirakennuksen paikaksi ehdolla, että rakennustyöt suoritettiin 5 vuoden kuluessa luettuna syyskuun 1 päivästä 1924; että rakennuksen piirustukset jätettiin kaupunginvaltuuston hyväksyttäväksi; sekä että hakija, Kansan näyttämön kannatusosakeyhtiö, sittenkuin kauppa-kirja oli tehty ja ennen rakennustöitten aloittamista, jätti kaupungille kiinteistöön maksamattoman kauppahinnan etuoikeudella kiinnitetyn velkakirjan, jonka määrä vastasi 200 markan suuruisia hintaa m²:ltä ollen kuitenkin enintään 720,000 markkaa, mikä määrä sai olla korottomana lainana kaupungin kassassa niin kauan kuin taloa käytettiin teatteri- (ei elävien kuvain) tarkoitukseen, mutta muussa tapauksessa heti erääntyi maksettavaksi.

Tontin luovuttaminen Helsingin sokeainyhdistykselle. Kaupunginvaltuusto epäsi ³⁾ Helsingin sokeainyhdistyksen anomuksen, että yhdistykselle maksutta luovutettaisiin tontti ajanmukaisen, sokeain erikoistarpeisiin aiotun talon teettämiseksi.

Starensin tilasta erotettujen palstain myynti. Sittenkuin kaupunki ostessaan Starensin tilan oli saanut haltuunsa 33 mainitusta tilasta erotettua palstaa, jotka olivat erillään muista kaupungin omistamista maista, oli rahatoimikamari anonut ⁴⁾ oikeutta saada halukkaille ostajille myydä puheena-olevat palstat. Kamarin esityksestä antamassaan lausunnossa kaupungin yleisten töiden hallitus ehdotti sen evättäväksi sen perusteella, että kaupunki vastaisia kaupungin asemakaavan järjestelyjä varten tarvitsi suurehkon määrän palstoja, minkä ohessa hallitus huomautti, että palstain myynnistä kertyisi suhteellisen vähäinen summa. Asiaa lopullisesti esiteltäessä kaupunginvaltuusto päätti ⁵⁾ evätä kamarin esityksen.

3. Kaupungin kiinteän omaisuuden vuokra- ja muuta nautintaoikeutta koskevat kysymykset.

Tonttien varaaminen kansakouluille. Vuonna 1911 kaupunginvaltuusto päätti ⁶⁾ varata Siltavuorenpenkereen tontit n:ot 1, 2 ja 3 talon rakentamiseksi suomenkielisten kansakoulujen tarpeiksi. Kun sittemmin kuitenkin Kaisaniemen puistoon rakennettu uusi koulutalo oli annettu näiden koulujen käytettäväksi, teki ruotsinkielisten kansakoulujen johtokunta anomuksen, että kaupunginvaltuusto kumoten aikaisemman päätöksensä varaisi ruotsinkielisten kansakoulujen tarpeisiin mainitut Siltavuorenpenkereen varrella sijaitsevat tontit, jotka sijaiten Nikolainkadun ruotsinkielisen kansakoulun vieressä sängen käytännöllisesti voitaisiin käyttää tähän tarkoitukseen.

¹⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 5. — ²⁾ Valt. pöytäk. 27 p. helmik. 10 §. — ³⁾ S:n 12 p. marrask. 24 §. — ⁴⁾ Ks. 1923 vuod. kert. siv. 18. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 23 p. tammik. 12 §. — ⁶⁾ Ks. 1911 vuod. kert. siv. 71.